

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

REPUBLIKA
VISOKI UPRAVNI SUD I
Z A G
Frankop

Primljeno:	17.6.2019. 10:33:31	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/41	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	spis	0

Poslovni broj: UsII-149/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okčić i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja A1 Hrvatska d.o.o. (prije VIPnet d.o.o.) kojeg zastupa opunomoćenik .

protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, klasa: UP/I-344-08/17-03/02, urbroj: 376-04-17-8 od 30. svibnja 2017., radi naknade troškova postupka, na sjednici vijeća održanoj 8. svibnja 2019.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točke II izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/17-03/02, urbroj: 376-04-17-8 od 30. svibnja 2017.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka u ukupnom iznosu od 1.250,00 kn.

Obrazloženje

Citiranim rješenjem tuženika u točki I izreke obustavlja se postupak pokrenut na zahtjev trgovačkog društva Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, protiv trgovačkog društva VIPnet d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1 (sada A1 Hrvatska d.o.o.) radi rješavanja spora zbog neplaćanja naknade za pristup i zajedničko korištenje elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme i odbija se zahtjev trgovačkog društva VIPnet d.o.o. Zagreb za naknadom troškova odvjetničkog zastupanja (točka II izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi osporava točku II izreke rješenja i u bitnom navodi da je bilo zakazano ročište, ali da je tuženik prosljedio tužitelju elektronsku poruku Hrvatskog Telekoma d.d., kojom isti odustaje od zahtjeva za provođenjem regulatornog spora, nakon čega je postupak obustavljen osporenim rješenjem tuženika od 30. svibnja 2017. Međutim, tužitelj je naknadu troška odvjetničkog sastava očitovanja na zahtjev Hrvatskog Telekoma d.d. zatražio već u samom očitovanju od 11. travnja 2017., te i dodatno prije obustave postupka podneskom od 19. svibnja 2017. Stoga smatra da mu je u skladu sa člankom 161. i 162. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. – dalje: ZUP) trebalo priznati troškove, to tim više jer je nesporno da je postupak svojim zahtjevom izazvao Hrvatski Telekom d.d., te je opravdan njegov zahtjev za naknadu sastava jednog očitovanja, a na koje ga je sam tuženik pozvao. Stoga predlaže poništiti točku II izreke osporenog rješenja tuženika od 30. svibnja 2017. i naložiti društvu Hrvatski Telekom d.d. da isplati tužitelju iznos od 11.125,00 kn sa

zakonskim zateznim kamatama koje se određuju za svako polugodište povećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita određenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za postotna poena, tekućim od dana donošenja presude do isplate i naložiti tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje se određuju za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za tri postotna poena tekućim od dana donošenja presude do isplate. Podredno predlaže da se poništi točka II izreke rješenja tuženika, te se predmet vrati na ponovni postupak i da se naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje se određuju za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za tri postotna poena, tekućim od dana donošenja presude do isplate. Tužitelj potražuje i naknadu troška postupka za sastav tužbe 1.000,00 kn te porez na dodanu vrijednost 250,00 kn, ukupno u iznosu od 1.250,00 kn.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivni žalbenim navodima i obrazlaže svoje mišljenje zbog čega smatra da trošak odvjetničkog zastupanja nije obuhvaćen odredbama članka 161. i 162. ZUP-a, pozivajući se pritom i na shvaćanje izraženo u presudi poslovni broj: Us-13093/2010 od 11. travnja 2013. Dodatno poziva se i na presudu Visokog upravnog suda poslovni broj: Usž-1228/15-2. K tome smatra da niti odredba stavka 5. članka 162. ZUP-a ne predstavlja osnovu za priznavanje troška odvjetničkog zastupanja. Slijedom iznijetog predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Zakon o općem upravnom postupku troškove postupka uređuje odredbama članka 161., 162. i 163. Člankom 161. ZUP-a uređeni su troškovi postupka i stranaka, člankom 162. ZUP-a nagrade i naknade troškova drugim osobama koje sudjeluju u upravnom postupku, a člankom 163. ZUP-a oslobođenje od troškova.

Članak 161. ZUP-a uređuje troškove postupka i stranaka na način da, u postupcima pokrenutim na zahtjev stranke ili u upravnim stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima, troškove postupka snosi stranka na zahtjev koje je postupak pokrenut ili protiv koje se vodio postupak koji je za nju nepovoljno okončan, ako nije drukčije propisano. Kad je postupak koji je pokrenut po službenoj dužnosti okončan povoljno za stranku, troškove postupka snosi javnopravno tijelo koje je postupak pokrenulo, ako nije drukčije propisano, a kad je postupak okončan nagodbom, svaka stranka snosi svoje troškove, osim ako nagodbom nije drukčije određeno.

Članak 162. ZUP-a, kojim su uređene nagrade i naknade troškova drugim osobama koje sudjeluju u upravnom postupku, propisao je da svjedoci, vještaci, prevoditelji, tumači i privremeni zastupnici imaju pravo na nagradu, odnosno naknadu stvarnih troškova u vezi s postupkom a protivna strana u dvostranačkim ili višestranačkim upravnim stvarima ima pravo na naknadu putnih troškova i izgubljene zarade, ako je postupak okončan povoljno za tu stranku.

Iz navedenog slijedi da ZUP člankom 161., koji se odnosi na troškove stranke ne propisuje da troškovi postupka obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika, a članak 162. priznaje pravo na nagradu svjedocima, vještacima, prevoditeljima, tumačima i privremenim zastupnicima, ali ne i odvjetnicima.

Slijedom navedenog suprotno stajalištu tužitelja, javnopravno tijelo nije u obvezi stranci nadoknaditi trošak odvjetničkih usluga iskazan prema odvjetničkoj tarifi, a takav stav

u skladu je s ustaljenom praksom ovoga Suda. Pritom je neodlučno radi li se o postupku provedenom na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti. Odlučno je da troškovi zastupanja odvjetnika nisu redoviti troškovi postupka koje snosi javnopravno tijelo (članak 161. stavak 1. ZUP-a).

Po ocjeni ovoga Suda, tuženik je pravilno primijenio materijalno pravo i odbio zahtjev uz obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan.

U odnosu na zahtjev glede troškova žalbe sud je odluku utemeljio na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a.

Kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija točku II rješenja tuženika kao niti razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a), to je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, riješeno kao u izreci.

U Zagrebu 8. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašten službenik

Tanja Nemčić

